

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

9. Quæ causa excuset ab audiendo sacro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

A quo. & quando, & qua obligatione sit missa audienda.

CAPUT VIII.

Non à quouis missa est audienda. Cauere enim debeamus audire missam à Sacerdote nominatum excommunicato, suspenso, aut interdicto, & à publico clericu percussore, & à concubinario notorio & denunciato, ut dicit Sylu. ver. missa, 2. §. 3. aliorum vero missas, licet excommunicati sint à iure, vel ab homine, dum non sint nominati, possumus audire, non enim tenemur ab omni excommunicato fugere, ut diximus in lib. i. in materia de excommunicatione. Similiter etiam degradati, aut depositi missam non possumus audire, sicut nec possumus audire à nominatum excommunicato. Tempus autem obligationis solum est in diebus dominicis & festis de præcepto. In alijs diebus non tenemur, licet sint dies Quadragesimæ, nec contra hoc probat cap. solent, de consecr. d. i. & cap. fin. de priu. in 6. vbi videtur contrarium dicere ista enim capita, ut dicit Tabie. v. missa, §. 45. sunt de consilio intelligenda; nam cap. fin. loquitur de Episcopis; cap. vero solent, de omnibus, in diebus tamen quadragesimæ, & neutrum obligat sub præcepto. Est enim consilium utilissimum quotidie audire, aut saltem quoties homo commodi potest: obligatio autem est præcepti obligantis ad mortale: qui enim non audiret sacrum, quo tempore tenetur, mortaliter peccaret, secundum omnes, sicut peccat, qui iejunium non seruat. Obligat autem hoc præceptum omnes habentes usum rationis, cuiuscumque sint ætatis, sexus, & conditionis.

Quæ causa excusat ab audiendo sacro.

CAPUT IX.

Multi sunt casus, in quibus homo excusatur ab isto præcepto Ecclesiastico; omnes tamen possunt reduci ad quinque causas, ex quibus quinque regulæ generales possunt desumiri.

Prima causa est, ad vitandum damnum spirituale, proprium, aut alienum; unde est regula: quoties ex sacro audiendo sequitur

tur damnum seu detrimentum spirituale, pura peccatum proprium aut proximi, non teneretur homo audire sacram. Per hanc causam & regulam excusantur excommunicatus, interdictus nominatim, & interdictus generaliter, non habens privilegeum aut diploma, ut audire possit: tunc enim non excusat, ut dicit Nauar. c. 21. nu. 4. Similiter qui iuramento sed strinxit non egressum domo, in qua loco carceris tenetur: hi non tenentur audire; quia si audiant, peccant, quia obligati sunt, aut impediti alia via. Similiter mater quae timet filios suis, si domo egrediatur, ad vitandum damnum filiarum spirituale, potest manere domi, licet non audiat sacram, dum sit periculum probabile talis damni. Huiusmodi possunt occurrere alii multi casus.

Secunda causa est; ad evitandum damnum aliquod corporis notabile: unde est regula: Quoties sequitur, aut timetur dominum corporeum aliquod notabile, aut alicuius momenti, tunc non obligatur homo audire sacram. Per hanc causam excusantur infirmi, qui absq; derimento non possunt a letto surgere & ambulare. Excusantur etiam qui inserviunt inimici, & non possunt audire, nisi ipsos solos deserant. Similiter matres, quae habent domi parvulos, nec possunt relinquere absq; periculo probabili alicuius damni. Similiter qui faciunt iter cum alijs, nec possunt audire sacram, nisi perdant locos, unde detrimentum patiuntur, quia vel viam nesciunt, vel timorem latrones. Similiter, qui habent inimicos, nec possunt exire domo securi. Similiter mancipia & serui, qui timent verbera & iniurias a dominis, si deserant domum, quamvis domini non excusentur a peccato, non concedendo istis tempus audiendi sacram, cum absq; damno notabili possint. Similiter vxor quae timet rixas & percussione a marito, vel non potest necessaria domi preparare ad viatum, si domo egreditur. Omnes hi excusantur, quia damnum corporum contahunt, si sacram audiant.

Tertia causa est, ad evitandum damnum honoris: unde regula est: Quoties non potest quis absq; lesionem honoris, aut famae propriae vel alienae audire sacram non tenetur. Per hanc causam excusantur, quibus non sunt vestes conuenientes sua personae, ut domo possint exire. Rursus, filiae nobiles, quae non possunt ita faciliter egredi domo, sed timetur infamia aliqua; quamvis non excusentur, cum egrediuntur ad choreas, & festa vana: tum enim non videntur habere causam, cur non egrediantur.

diantur ad audiendam missam, ut dicit Tabien. §. 46. quamuis si non permittantur à matribus, excusentur, licet matres peccent, nisi rationabili causa faciant. Excusantur etiam viduae, quæ, certo tempore post obitum coniugis, solent domi clausæ manere. Tabiena §. 46. dicit licere hoc saltem per mensem; tamen Nauar. nu. 4. dicit melius, licere eriam per annum, dum talis sit loci consuetudo; ita ut citra infamiam non liceat egredi: nec in hoc est limitatum tempus, nisi iuxta consuetudinem loci, quamvis istæ consuetudines debeant corrigi per Episcopos. Qui tamen ultra consuetudinem loci maneret, & prætermitteret sacram, peccaret mortaliter.

Quaria causa est, cum timetur damnum rei propriæ, aut proximi, tunc ea est regula. Quoties aliquis in re propria, vel proximi detrimentum patitur, excusatur.

Per hanc excusantur, qui custodiunt arces aut carceres, nec possunt dimittere absq; detimento. Rursus, qui serua negotia ex officio, ut consiliarij, & alij huiusmodi tractat, nec possunt differre absque detimento. Rursus, qui custodiunt aut seruant in agris oves, armenta, vineas, & alia huiusmodi, nec possunt sine detimento deferere. Rursus, qui non possunt suas negotiationes perficere sine detimento, nisi iter faciant; vnde sacrum audire non possunt. Rursus, qui timent latrones, si domum sine custodia deserant. Rursus famuli, qui non possunt alias inuenire patronos, & ab his, quos habent, non datur tempus audiendi sacram; quamvis in hoc peccent patroni, quando sine detimento possunt tempus concedere famulis audiendi missam, & non concedunt: famuli vero tenentur ipsis deserere, si continuo non detur eis tempus tale.

Quod si id non fit continuo, sed aliquando non tenentur, nec peccant obediendo. Quod si non possunt facile inuenire alios, quibus seruant, adhuc non tenentur, licet non audiant sacram, dummodo patroni non faciant id in fidei contemptum: tunc enim nullo modo eis esset acquiescendum: quia est contra ius diuinum.

Vltima causa est, impotentia: per quam in carcerauti, & qui iter longum, siue per terram, siue per mare faciunt, tamè non inueniunt loca, in quibus celebretur: nec tenentur audire missam, si eant in mari. Similiter, qui non habent copiam sacerdotum, qui celebrent, & alij huiusmodi excusantur. In omnibus his casibus notandum est, quod quamvis aliquando de

facto non sit vera causa excusans, tamen aliquis pura bona fide esse veram & sufficientem causam, non peccat mortaliter, sicut etiam diximus de ieiunio.

*Quomodo audiendum sacrum, & quavilium
ex auditione.*

C A P V T X.

Qui cum fructu & utilitate sacrum audire nititur, debet sic dispositus accedere. Primo opus est fide, qua credat, in sacramento, quod in missa adoratur, & sumitur, vere, realiter, ac presentialiter Christum esse tecum. Ritu, ipsa missa vere offerri a sacerdote iuge sacrificium Deo Patrem acceptissimum. Opus est etiam, ut cum dilectione accedas in missa enim celebratur, & representetur ipsa passio Christi, quae fuit unum ex summis beneficijs a Christo Domino nobis collatis, propter quod, homo in ipsis amore & dilectionem perpetuo deberet rapi: cumque in missa memoriale sunt beneficij celebretur, ipsumque memoriale sit magnum, quod di beneficium ingrati animi est, accedere sine amore & dilectione; quod unum solent praestare, qui gratias referre non possunt, nec etiam pares agere. Opus etiam est, cum reverenter accedere, non solum interiori, qua homo ipsum Christum & Dominum, & Deum recognoscat, seque infirmum & indiguum tanto beneficio iudicet, sed & exterius, quae in modestia & decentia corporis consistit: in quo reprobandus est abusus multorum, qui uno genu flexo adstant, & qui oculos huc ille immodestè vertunt; & aliquando inter se colloquuntur, quod coram terrenis Dominis, qui nihil sunt respectu suorum, Deum facere nefas esset.

Istam autem reverentiam homo multis de causis debet exhibere.

Primo, quia adstat coram Christo Domino, cui omne genu, coelestium, terrestrium, & infernorum debet incurvari.

Secundo, quia est in Angelorum consortio: adstant enim Angeli coram Sanctissimo Sacramento, ut docent Gregor. & Ambr. & nobiscum sunt praesentes in missæ sacrificio. Quis autem est, nisi inconsideratus homo, qui renuat cum Angelis

adesse,